

● **עיריית נצרת שוב תעלה לחדשות, וגם הסעם תוך כדי התנגשות בין נציג ממא"ל, סייף אלידין, לבין נציג מפ"ם, עבדאלעזיז אלזועבי.** נקודת המחלוקת תהיה גיזבר העיר, שהגיש את התפטרותו לראש העיר החדש, אך התפטרות זו בוטלה מיד והוא ממשיך לכהן בתפקידו. מכיוון שהגיזבר נחשב לדמות מרכזית בעיסוקת משונות ורבות, שנעשו בימי כהונתו של סייף אלידין, ינצל נציג מפ"ם את ההתפטרות שבוטלה, כדי לחשוף פרשיות אלה.

● **תתגלנה עובדות חדשות, המוכיחות כי משרד-האוצר נתן ערבויות לחלוואות, הבנק לפיתוח התעשייה, וזאת מכלי ידיעתה של ועדת הכספים של הכנסת.** כזכור הכחיש זאת שר-האוצר, פינחס ספיר, בתשובה לשאלתת ח"כ אורי אבנרי.

● **הידיעה בדבר המו"מ בין, "בנק לאומי" ל, "בנק ישראל", בדבר רכישת "בנק אלרן", תיביא בעקבותיה לחשיפת שערי ריה בנקאית חי דשה. כי במו"מ המתנהל בין שני הבנקים מדובר גם על רכישת בנק אחר, שי מצבו הרעוע נגרם על ידי עסקות כס פיות מפוקפקות. שי לא כמו בייחס ל בנקים פויכטונגר ו אלרן, חיפה בנק יש ראל על העיסקות ה מפוקפקות האלה, ל אחר לחץ דתי ש הופעל על הממשלה.**

● **בעקבות חי חקירה שמנהל המוסד לביקורת המוסדות המשי קיום של החסי תורות, סביב עיסקות הפרדי סים של פקורי הסתדרות בכי ריב, תיתכן התי פטרותו של הי ד"ר רעיה, מני כ"ל חברת, "גי מול", העוסקת בהשקעות כספי קרנות הביטוח של ההסתדרות.** בצמרת ההסתדרות נדונה השבוע אפשרות זו, כמוצא מן הסבך, שכן רעיה הוא דמות מרכזית הן במשק הכספים של ההסתדרות והן בעיסקות הפרדסים הפרטיות. בעת הדיון בהסתדרות הוזכרה העובדה שנתגלתה על ידי העולם הזה, כי רעיה השקיע כספים של ההסתדרות בעסקה עם בנק פויכטונגר, וכי הבנק מצידו הלווה כספים למימון עסקי הפרדסים, כך שקיימת זרימה עקיפה של כספי ההסתדרות אל עסקים פרטיים. גורלו של שותף אחר בפרשה, מנחם ישישחור מבנק הפועלים, לא הוכרע בינתיים.

● **בקרב יפורסם מיכרז למשרת מנכ"ל, הרשות לשרותי רווחה, שעל הקמתה הוחלט השבוע מטעם משרד-התחבורה.** איגוד הימאים וחברות הספנות, כדי שתספג בענייני הימאים ובני משפחותיהם. למרות פירסום המיכרז רוחצות בקרב הימאים שמועות כי הוא פיקטיבי, וכי כבר עתה נקבע האדם שיכהן בתפקיד מנכ"ל הרשות. יהיה זה, לפי השמועות, קצין בכיר בחיליהם, העומד על סף שיחרורו.

● **מחווה ישראלי אל עבר גאנה ייעשה בקרוב.** ממשלת גאנה, שתפנה בבקשה אל כמה מדינות, כדי שידחו בשנה נוספת את פרועון חובותיה, תגיש בקשה כזו גם לישראל. ישראל תיענה בחיוב.

● **צפויה הוזנה בדמיביטוח של רכש ורכב, כתוצאה מלחץ של מוכני הביטוח.** הסוכנים מתמרמרים על ההנחות הנדולות שחברות הביטוח נותנות למסודות וגופים צבוריים. הנחות אלה פוגעות לזכריהם, בעבודתם. ייתכן שהנחות אלה יונהגו גם לגבי כל סוגי המבטחים הפרטיים.

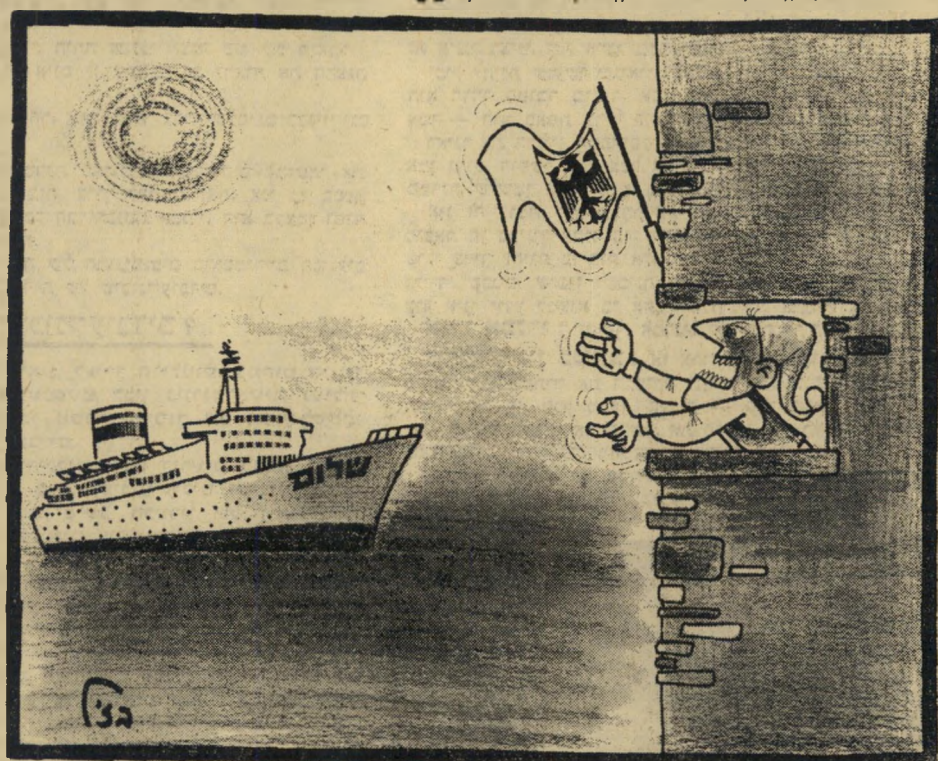
● **שעוריה חינוכית תתחולל בבית-הספר התיכון של כפר טייבה.** כתוצאה מדרישת יו"ר המועצה המקומית, עבדאלרחים חאג' יחיא, יפוטרו כל 11 המורים, שכמה מהם ידועים בנסייתיהם האופוזיציוניות. בין המורים החדשים, שיתקבלו במקומם, יהיו גם כמה מקרובי משפחתו של יו"ר המועצה המקומית. במקום מנהל בית-הספר, הי"ר למתמטיקה יליד מצרים, עוזי זורון, שהיה מרצה למתמטיקה באוניברסיטת אלכסנדריה, יתמנה כפי הנראה אחיו של ראש-המועצה.

● **למרות החלטת בעלי מלטשות היהלומים להשבית את מפעליהם לפרוץין כל שבועיים, לא תוצא החלטה זו לפועל.** איגוד בעלי המלטשות החלים על צעד זה, כמחאה על הסכמת ההסתדרות לזרי שות הפועלים כי יועלה שכרם ב-5%. בעוד שהחלטה זו פורסמה, התקבלה החלטה סודית שלא להשביתם.

העם

פרח' אביב

השבוע, בו החל האביב במלוא הדרו, היה נתון כולו בסימן של דמים. לא היה כמעט אורח אחד במדינה, שלא שאל את שכנו: "תפסו אותו? רצח עוד מישהו?" מוכר-הפלפל מהפארק הלאומי, מנשה אנחאר, הטיל בהשתוללותו המסורפת את מוראו על לב לבו של גוש דן. אדם קטן, מודרך עלידי שאיפות-נקם חשוכות, דחק הצידה את כל הבעיות ה גדולות של המדינה. נשכח המיתון, ביקורו של שר האוצר ברומניה הוצע בקרן-זוהית,

"שלום רב שובך, אוניה נחמדת, מארצות החום אל חלוני..."

ואפילו הגבול הסורי התרחק מן התודעה הציוברית.

אבל אסונות כמו זה שהומט עלידי אק דוחו של אנחאר חולפים ונשכחים, בעוד שהמציאות בגבול הסורי תישאר איתנה. לכן היה מאורע-הדמים הראשון של השבוע, בו התלקחה אש-המלחמה בצפון, חשוב לאין ערוך יותר משרשרת הרציחות ליד הפארק הלאומי ברמת-גן.

בניגוד למניעיו של אנחאר, שנשארו לו- טים בערפל, הרי סיבות המלחמה בצפון ברורות לחלוטין. הן אינן סיבות חקלאיות, כפי שאפשר אולי להסיק מן העובדה שתמדי באת היריות בעקבות הטרקטורים. שכן משי קי הצפון לא יפלו ולא יקומו בגלל כמה מאות דונמים. מה עוד, שגם כאשר מצליחים לחרוש ולזרוע חלקות מסוג זה, קל לסורים להצית אש בתבואה, עלידי צורר של כדורים נותכים.

הסיבות הן פוליטיות יסודיות. מי שהרש לה את עצמו, כי נצחון באחיר וחיסול מוצ' בים השולטים על העמקים הישראליים מחס' לים את הבעיה, צפוי לאכזבה.

מפלגות

גם לקיסר, גם לאלוהים

"תנו לאלוהים אשר לאלוהים, ולקיסר אשר לקיסר."

ישו הנוצרי כל עוד היה ז'אן-פול סארטר בישראל, סחטה ממנו מפ"ם את הטיפה האחרונה של יוקרה. היא הובילה אותו לסגן-ראש-העיר (המפ"מי) של באר-שבע, ולראש-המועצה (המפ"מי) של כפר-יסיף. היא הובילה אותו מצוואת (המפ"מי) למערכת ניו-אוסלוק (המפ"מי), ולא היה עסקן מפ"מי שלא הת' חמם, בפומבי, במשח האלוהית של איש' המוסר הגדול.

זה היה כדאי. זה העלה את קרנה של מפ"ם בארץ. זה עזר להמון עסקנים מקר' מיים, זה נתן ליחסיה-חוק המסועפים של

מפ"ם בעולם תנופה חדשה, שתכניס ב' רבות הימים ריבית של תמיכה ותרומות. **ספירת-לחי לפארטר.** אולם זהו רק צד אחד של המטבע. מפ"ם גם יושבת בממשלה, נהנית מכל הנאותיה, וחייבת לשלם לה מס.

ז'אן-פול סארטר בא לארץ לשתי מטרות: לפעול למען השלום במרחב ולמען השלום בחיאטינאם. כל זמן שהיה כאן, התמוגבה מפ"ם מרוב התלהבות לשתי מטרות מקר' רשות אלה.

אולם בינתיים נסע סארטר, ונשאר משרד- החוק הישראלי, המתנגד בתריפות לכל נקטת עמדה כלפי ויאטינאם שתקלקל את יחסי ישראל-ארצות-הברית, וגם לכל דיבור על פתרון בעיית הפליטים הנוגד את ה דוקטרינה הרישמית.

מפלגה אחרת היתה מתחבבת קשה בבחירה בין אלוהים וקיסר. אולם מפ"ם היא מומחית לאקרובטיקה. לכן, אחרי שי נתנה לפני שבועיים מה שנתנה לאלוהים, נתנה השבוע את המגיע לקיסר.

בבעיית-ויאטינאם מילאה את פיה מפ"ם, כאשר באה הזדמנות חד-פעמית להרעיד את מצפון ההמונים מעל דוכן הכנסת (ראה דו"ח לבוחר). לגבי בעיית הפליטים אמר השבוע מאיר יערי, הכהן הגדול של מפ"ם, את דברו. הדבר הסתכם בסטירת-לחי מצ' לצלת לסארטר.

יערי עשה זאת במכתב ארוך לסארטר, שפורסם בעל המישמר. הקטע המעניין ב' יותר:

...הדהימה אותי מאד תגובתן הנמרצת ממנה משתמע, כי הנך תובע מאיתנו הור דייה עקרונית בזכותו של כל פליט לחזור למקומו... עלי להזכיר לך, כי אילו נתי נשמה לאלתר החלטת האו"ם בעניין החזרת הפליטים, שעליה החליטו בקלות כה רבה כמעט כל מדינות האו"ם מלבדנו, ואילו היו מתעלמים אפילו מן ההסתייגות המסורפת לאותה החלטה האומרת כי יש להחזיר רק אותם פליטים שהם שוחררי שלום — אזי היינו צריכים לפתוח את שערי הארץ בפני גייס חמישי. בראש הגייס הזה היו מתייצבים שווקיירי, בן-חסותו של נאצר, והמופתי הי ירושלמי, בעל-בריתו לשעבר של היסטר וי כעת בן-חסותו של חקטיין.

היתה זו קביעה שיכלה לספק לא רק את משרד החוץ, אלא גם את השוביניסטים הי קיצוניים בישראל.

חוק

הקדמה לוויכוח

לכל אחד מראשי רפ"י יש נושא תורני-לי שינאה אישית: דויד בן-גוריון שונא את לוי אשכול, משה דיין שונא את אבא אבן, שמ' עזון פרס שונא את שניהם. אבל כולם יחד שונאים בלב ונפש, את יעקוב שמשון שפירא.

לשינאה זו יש סיבות רבות, אך ביי סודה מונחת התנגדותו התקיפה של י"ש שפירא למינוי "ועדת חקירה משפטית" ב' פרשת-לבון. שפירא מצידו, שפך פעמים רבות קיתונות של בוז על עצם המוסד ש' שמו ועדת-חקירה. עתה מעבד משרד-המשפטים של שפירא הצעת-חוק חדשה למינוי ועדות-חקירה, ש' תבוא במקום החוק המנדטורי הקיים. ה' ויכוח על הצעת-חוק זו יהיה, בחדאי, אחד החיכוחים המרתקים בכנסת השישית — לכשתגיע לשם.

השבוע ניתנה הקדמה ראשונה על חשבון ויכוח זה. הבמה לא היתה מיקרית: נובט חדש, בטאון רפ"י, אך הדובר היה מעזיין: גיימס יעקוב רוונטל, כתב הארץ לענייני חוק וכנסת, שאינו איש רפ"י. במאמר שנון, ללא פולמוס אישי, מותח רוונטל ביקורת הריפה על הצעת שפירא, דווקא מנקודת-ראות משפטית טהורה. בין השאר:

● **אליבי משפטי.** שפירא מציע כי במיקרה והממשלה תסרב למנות ועדת חקירה על פי דרישת אדם, יוכל המבקש ל' פנות לבית-המשפט הגבוה לצדק, כדי שזה יכריח את הממשלה למנות אותה. טענת רוונטל: אין בכך כל ממש. בית-ה משפט יוכל להיענות לבקשה כזאת רק אם המבקש יוכיח "שרידות" מצד הממשלה, דבר שכמעט אינו ניתן להוכחה. לעומת זאת: הדבר יטיל על בית-המשפט אחריות מדינית בלתי-רצויה. הוא לא יוכל לקבוע דבר, אך ישמש אליבי לממשלה, ב' בחינת "הילד הרע שלא רצה".

● **מישמש תחומים.** שפירא מציע